

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 28. maj 1986 vedtog Folketinget et beslutningsforslag fremsat af Det Radikale Venstre (Forslag til folketingsbeslutning om sikring af røgfri miljøer, se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 7047, 9384 og 11996 samt tillæg A sp. 4745, tillæg B sp. 1849 og tillæg C sp. 913). Folketingsbeslutningen opfordrede regeringen til at tage initiativer til sikring af røgfri miljøer og herunder bl.a. fremsætte forslag til lov om markedsføring af tobaksvarer efter nærmere i beslutningsforslaget angivne retningslinier.

Som følge heraf fremsatte indenrigsministeren den 14. januar 1987 forslag til lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v. Samtidig fremsatte indenrigsministeren forslag til lov om et forebyggelsesråd, der indeholdt forslag om nedsættelse af et tobaksudvalg. Gennem vedtagelsen af nogle ændringsforslag ved 2. behandling blev dette lovforslag ændret således, at der skulle nedsættes et uafhængigt tobaksskaderåd.

Lovforslaget om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v. forkastedes ved 3. behandling den 4. juni 1987.

Dermed efterlod Folketinget sig et meget væsentligt uløst problem, som forslagsstillerne til det nævnte radikale beslutningsforslag havde peget på. Personer, der generes af passiv rygning, og personer med allergi måtte efter forkastelsen af lovforslaget den 4. juni 1987 selysagt opfatte Folketingets behandling som udtryk for manglende alvor og energi i begrænsningen af de gener, de pågældende grupper udsættes for. Forslagsstillerne har derfor med nærværende lovforslag søgt at udarbejde et lovforslag, der medtager de oprindelige principper i folketingsbeslutningen, og har samtidig søgt mere praktiske og decentrale løsninger på passivrygningens problemer.

Lovforslagets grundlæggende idé er, at offentlige institutioner og arbejdspladser skal udfærdige reglementer vedrørende rygning. Udgangspunktet for disse reglementer er, at personer, der generes af tobaksrygning, er berettiget til at være fri for

denne gene. Omvendt er rygere også berettiget til at pusle med deres last, idet de dog må tåle de nødvendige begrænsninger i udfoldelsen heraf af hensyn til ikkerygere.

Hvordan disse principper nærmere skal virkeliggøres, er Folketinget næppe i stand til detaljeret at fastlægge. Lokale forhold betinget af bygningsmæssige indretninger m.v. vil selvsagt ofte give meget forskellige løsninger på problemerne vedrørende passiv rygning.

Forslagsstillerne har derfor bestræbt sig på at formulere lovforslagets materielle bestemmelser så fleksibelt, at den nærmere udfyldning kan ske under hensyntagen til forholdene på den enkelte arbejdsplads eller på den enkelte institution.

Forslagsstillerne har endelig overvejet at udstrække lovforslagets anvendelsesområde til også at omfatte private arbejdspladser m.v., men har afstået herfra ud fra den betragtning, at forholdene på det private arbejdsmarked også i denne henseende bør reguleres gennem aftaler mellem de ansatte og virksomhedens ledelse og reguleres via gældende samarbejdsudvalgsregler. Det bemærkes dog, at lovforslaget forventes at få en afsmittende virkning på det private arbejdsmarked, og forslagsstillerne ønsker, at udviklingen med hensyn til beskyttelse af passive rygere følges nøje med henblik på en eventuel senere lovregulering.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ad §§ 1-2

Bestemmelsen i § 2, stk. 2, litra b, omfatter i modsætning til det af indenrigsministeren fremsatte forslag til lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v. kun selve arbejdsstedet. Således falder toiletter, gangarealer og andre lokaliteter beregnet til kortvarige ophold uden for bestemmelsen. Bestemmelsen fastlægger ikke, hvorledes arbejdsstedet skal indrettes, hvis f.eks. en ryger og en ikkeryger må opholde sig i samme arbejdsrum. Såfremt arbejdslokalet imidlertid ikke kan indrettes, således at gener fra rygning undgås